

GROEPSHUISVESTING DRAGENDE ZEUGEN ZONDER VOERSTATION

ing. A. Hoofs, Onderzoekassistent

Het praktijkonderzoek naar groepshuisvesting van dragende zeugen concentreert zich vooral op groepshuisvesting met voederverstrekking via een krachtvoerstation. Toch zijn er ook nog andere mogelijkheden om dragende zeugen in groepen te houden. Deze zijn met name voor kleinere bedrijven interessant. Op het Varkensproefbedrijf te Sterksel wordt momenteel op beperkte schaal onderzoek verricht naar de perspectieven van enkele systemen van groepshuisvesting zonder voerstation.

Uitgangspunten

Vooraf aan het onderzoek zijn uitgangspunten geformuleerd waaraan een dergelijk systeem moest voldoen om in de praktijk te kunnen concurreren met andere systemen. Eén van de uitgangspunten betreft het beschikbare oppervlak per zeug. Dit mag niet veel afwijken van de norm, die bij groepshuisvesting met voerstation gehanteerd wordt. Een tweede uitgangspunt is dat het voerproces volledig geautomatiseerd moet zijn en dat het verjagen van zeugen om elkaars voer op te vreten, niet mogelijk mag zijn. Tenslotte dienen de zeugen individueel of tenminste binnen één hok volgens hetzelfde voerniveau gevoerd te worden.

Onderzoek

Op het Varkensproefbedrijf worden momenteel drie systemen beproefd, te weten:

1. Korrelverstrekking met behulp van het Biofixsysteem.

Het Biofixsysteem is een Zweedse of Noorse vinding. Daarbij wordt het droogvoer beetje voor beetje verstrekt.

Door dit langzaam beschikbaar stellen van voer, zouden de dieren als het ware vastgehouden worden aan de voerbak. Alle dieren beëindigen ongeveer tegelijkertijd hun maaltijd. Het verjagen zal hierdoor waarschijnlijk niet veel voorkomen.

Foto: De zelfsluitende voerligboxen.

2. Brijvoersterkking aan een voerloket.
De ervaring met mestvarkens leert, dat de opnamesnelheid hoog is. Hierdoor zullen alle dieren ongeveer evenveel tijd nodig hebben om hun rantsoen op te nemen. Op grond daarvan wordt weinig agressie als gevolg van verjagen verwacht.

3. Zelfsluitende boxen.

Bij deze box sluit de zeug tijdens het vreten zelf de box. Ze moet namelijk om de trog te kunnen bereiken, een klep omhoog duwen. Hierdoor wordt een mechanisme in werking gesteld, waardoor de deur achter de box sluit. De zeugen kunnen ten alle tijde in en uit de voerligbox.

Ze kunnen de box dus ook als ligruimte gebruiken. Tevens bestaat de mogelijkheid het systeem uit te breiden met individuele dierherkenning (systeem Wolbrink, Hendrix).

In figuur 1 is een schematisch overzicht van de betreffende hokken weergegeven. Bij systeem 1 en 2 is de groepsgrootte 6 zeugen, bij systeem 3 10 zeugen. De spreiding in dekdatum binnen één groep is altijd kleiner dan 7 dagen, zodat de zeugen steeds volgens hetzelfde voerschema gevoerd kunnen worden.

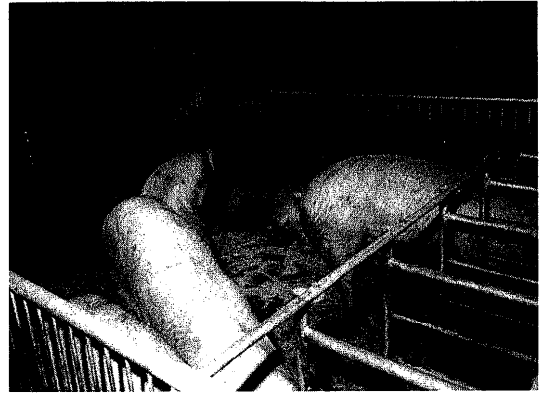

Foto: Hokindeling van de zeugen, die met brij gevoerd worden.

Tot slot

Het onderzoek is recentelijk gestart en richt zich voornamelijk op het praktisch functioneren van genoemde systemen. De belangrijkste aandachtspunten zijn: de hokinrichting, het gedrag van de dieren rond het voeren en het technisch functioneren van het algehele systeem.

Via het periodiek zullen wij U op de hoogte houden van de ervaringen met de beschreven systemen.

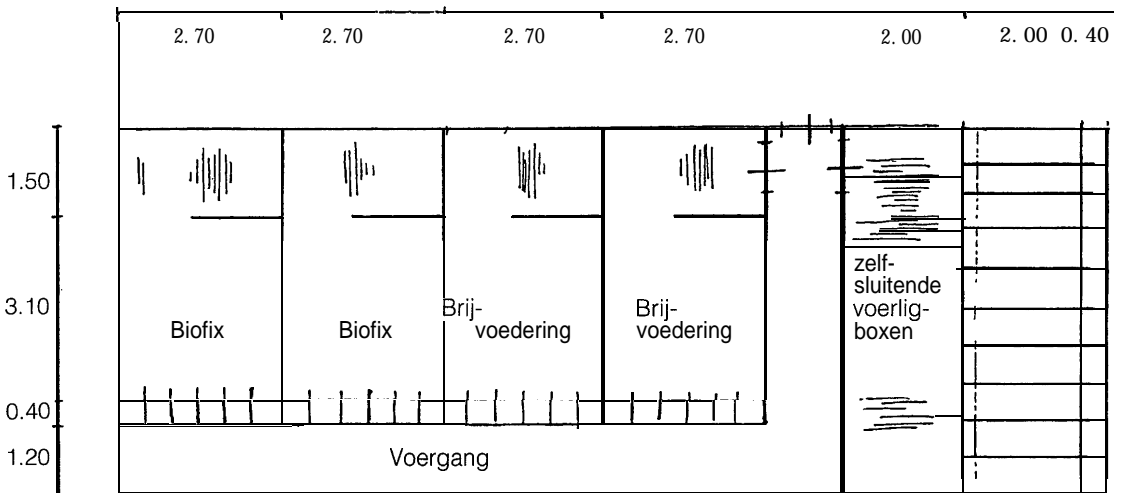

Fig. 1: overzicht groepshuisvesting dragende zeugen zonder voerstation.